

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/3iwxdw>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

La doctrina Junqueras

La sentència dictada ahir pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea en relació amb la immunitat d'Oriol Junqueras com a eurodiputat és una brutal garrotada jurídica al Tribunal Suprem i al sistema judicial espanyol. Les conseqüències directes són aplicables evidentment, sobre el president d'ERC, que hauria de ser posat en llibertat, amb l'anul·lació d'una sentència dictada sobre la base de la vulneració del dret fonamental de representació política d'un eurodiputat. En segon lloc hi ha les derivades que pugui tenir en el cas del president Puigdemont i Toni Comín, que també podran accedir a l'escó del Parlament Europeu gràcies a aquest procediment impulsat per l'advocat de Junqueras, Andreu van den Eynde. Però la sentència es pot qualificar d'històrica i va molt més enllà perquè genera jurisprudència general i permetrà evitar que cap altre estat membre de la UE

“Ha nascut la doctrina Junqueras sobre el respecte a la immunitat dels eurodiputats

pugui vulnerar drets fonamentals d'eurodiputats com ha fet l'Estat espanyol. És el que ja podem anomenar a partir d'ara la doctrina Junqueras sobre el respecte a la immunitat dels eurodiputats. El Tribunal de Luxemburg deixa absolutament clar que un ciutadà adquireix la condició de membre del Parlament Europeu des del moment de la proclamació dels resultats de les eleccions. I gaudeix, des d'aquest moment, de la immunitat

pertinent que impedeix aplicar-li cap procediment judicial sense el previ permís de l'eurocambra. Per tant, el Suprem va sentenciar Junqueras obviant que existia la immunitat. Que a sobre, en ple revés històric, la justícia espanyola hagi fet coincidir la sentència d'inhabilitació del president Torra per una simple pancarta de reivindicació dels drets fonamentals és absolutament patètic. Finalment, la sentència del TJUE tindrà també impacte polític. El govern espanyol va emetre ahir un ambigu comunicat i haurà de definir-se clarament a favor de fer efectiva la regressió de la repressió judicial. Per exemple mitjançant l'advocacia de l'Estat. Luxemburg és una oportunitat i una pista d'aterratge perquè el PSOE admeti l'error que ha suposat la judicialització del conflicte polític. En cas contrari, ERC ja ha deixat clar que la investidura difícilment tirarà endavant. Pedro Sánchez tria.

EDITORIAL

La justícia espanyola, en qüestió

Potser, com ja han fet durant el procés judicial per l'1-O, el Tribunal Suprem espanyol intentarà de nou retorçar la llei i buscar qualsevol esclatxa legal, però, davant la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'ahir no hi haurà d'haver cap opció més que no fos la posada en llibertat immediata del president d'ERC, Oriol Junqueras, i l'anul·lació de l'excessiva condemna a tretze anys de presó. La sentència europea, que també obre la porta al fet que el president Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín puguin assolir finalment la condició d'eurodiputats, és una plantofada en tota regla al Tribunal Suprem i a la justícia espanyola en general, capficada com ha estat aquests últims temps a conculcar, movent-se al límit de la llei, els drets dels polítics catalans, elegits, primer al Parlament de Catalunya i al Congrés i, finalment, al Parlament Europeu, amb el suport de milions de persones. Una plantofada també a l'estratègia dels principals partits polítics espanyols, amb el PP i el PSOE al capdavant, que van optar des del principi a judicialitzar un problema polític que només podia i pot tenir una solució política. El tribunal europeu deixa també en evidència l'antic president del Parlament Europeu, Antonio Tajani, que va fer tot el possible per impedir l'accés als seus càrrecs d'eurodiputats de Puigdemont i de Comín.

I en una coincidència gens innocent, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va fer pública ahir la sentència que inhabilita 18 mesos el president de la Generalitat, Quim Torra. Una condemna sense cap justificació i totalment excessiva que sembla respondre més a una voluntat de càstig, en la dinàmica de la justícia espanyola dels últims temps.

De reüll

Marta Monedero

Blanca Portillo

La interpretació de Blanca Portillo és el pal de paller del muntatge *Mrs. Dalloway* dirigit per Carme Portaceli al Teatre Nacional. L'actriu omple de matisos el trànsit d'emocions que amaren la protagonista de l'obra original de Virginia Woolf. Se n'ha de saber molt, per baixar a la platea de la Sala Gran com ho fa Portillo i convidar els espectadors a la festa que Clarissa Dalloway organitza a casa seva. L'actriu modula amb encert el personatge d'una dona casada que recorda somnis i amors de joventut en un espectacle sobre el feminisme,

El TNC estrena 'Mrs. Dalloway'. Tanquen La Vilella i el Capitol

les il·lusions perdudes, el poder de les aparences i el suïcidi. Una obra que llueix en les escenes dels soliloquis però que perd puntada quan aparca el fil del monòleg i es torna coral. La producció talla XL s'ajusta a la magnitud de l'escenari del TNC malgrat que no ajuda a trobar el to d'un muntatge presentat

com un dels grans títols de la temporada al teatre de les Glòries. Malauradament, enmig de l'efervescència de *Mrs. Dalloway*, a Barcelona aquests dies es van tancant teatres. Els dos últims, La Vilella i el Club Capitol, suposen un nou episodi en la pèrdua de l'oferta cultural. Dues baixes importants perquè –a cada bugada perdem un llençol– s'afebleix l'ecosistema teatral. Sembla mentida que costi tant d'entendre que la cultura no és un luxe sinó una necessitat i que perquè els teatres (les llibreries o les sales de cinema) no tanquin cal més suport des de tots els àmbits.

La cara de la notícia

Manuel Marchena

Càrrecs i honors a la injustícia

La plantofada del Tribunal de Justícia de la Unió Europea al Suprem és històrica. No pot ser ni més clara ni més sonora. El més alt tribunal europeu ha sentenciat que Manuel Marchena va vulnerar els drets polítics d'Oriol Junqueras quan no el va deixar sortir en llibertat per acreditar-se com a eurodiputat i quan el va sentenciar sense haver demanat abans permís al Parlament Europeu per jutjar-lo. Mentrestant, Marchena no para de rebre a Espanya honors i càrrecs.